

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

---

gehouden op 14 maart 2001

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Benoeming lid statencommissies	2
Ingekomen stukken	2
Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten	2
Mondelinge vragen	3
Toeslag fpu-plusregeling provincies	8
Vergoeding externe provinciale advies- commissies	8
Noodhulp Molukken via Waterleiding- maatschappij Drenthe	8
Integraal advies herschikking VMBO 2001	8
Interreg IIC-project Noord XXI: publicatie	
Dorpslandschappen	8
1e wijziging provinciale begroting 2001	8
Emslandlinie (A31)	9
Investeringspremieregeling niet- steunkaartgemeenten 2001 (INS 2001)	9
Sluiting	9
Toezegging	10

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 14 maart 2001 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin,
voorzitter

de leden (49 in getal):

A. Wendt (ChristenUnie)
K.H. Smidt (VVD)
Joh. Dijks (VVD)
G.A.W. Fonk (VVD)
A. Haak (PvdA)
H. Zomer (CDA)
R.W. Klein Nulent (PvdA)
H. Holman (CDA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
A.G.H. Peters (CDA)
L. Bomhof (VVD)
F. Benning (VVD)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
J.H. Schaap (PvdA)
mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD)
H. Weggemans (PvdA)
H.R. Hornstra (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
W. Nijenbrinks (VVD)
A. Faber (CDA)
H. Baas (ChristenUnie)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
J.R. Dijkstra (PvdA)
J.J. Mastwijk (CDA)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA)
Ch.C. de Haas (OPD)
W. Hoekstra (OPD)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
K.N. Blanksma (GroenLinks)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
J.P. Sluiter (D66)
J.W.M. Engels (D66)
K. Jonker (CDA)
mevrouw M. Duran (D66)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
J.J. van Heukelum (VVD)
mevrouw G.M. Rimmelts-Mulder (VVD)

J. Prinsen (PvdA)
J. Langenkamp (GroenLinks)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)
S.B. Swierstra (VVD)
mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA)

mevrouw H. Rappa-Velt, griffier der staten van
Drenthe

Met kennisgeving afwezig:

mevrouw J. Schipper (VVD)
A. Tuparia (PvdA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (09.33 uur).

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is binnengekomen van mevrouw Schipper, wegens ziekte, en van de heer Tuparia.

C. Benoeming lid statencommissies

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Als opvolger van de heer Hopman die in de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit zitting had, stel ik de staten voor mevrouw J. Alberts te benoemen.

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor dienovereenkomstig te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

D. Ingekomen stukken

1. Brief van de fractievoorzitter van GPV/RPF van 26 februari 2001, inzake wijziging naam fractie in ChristenUnie
2. Brief van Timmermans Juridisch Advies namens Groenraedt BV te Enschede van 26 februari 2001, inzake presentatie van plannen inzake exploiteren van wind-energie in de gemeente Emmen

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor stuk D.1. voor kennisgeving aan te nemen en stuk D.2. ter afdoening in handen van het college te stellen.

Daartoe wordt besloten.

E. Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten

1. Brief van de Commissaris van de Koningin van 7 februari 2001, kenmerk 2001000619, houdende beantwoording van de door het statenlid J.W.M. Engels gestelde vragen over de vorming van één noordelijke provincie

2. Brief van gedeputeerde staten van 14 februari 2001, kenmerk 7/6.2/2001000664, houdende beantwoording van de door het statenlid Ch.C. de Haas gestelde vragen inzake de vestiging van een permanent asielzoekerscentrum te Hoogeveen
3. Brief van de Commissaris van de Koningin van 14 februari 2001, kenmerk 2001000737, houdende beantwoording van de door het statenlid Ch.C. de Haas gestelde vragen inzake criminaliteit onder asielzoekers en het rapport hierover te Groningen
4. Brief van gedeputeerde staten van 14 februari 2001, kenmerk 6/6.5/2001000303, houdende beantwoording van de door de statenleden Ch.C. de Haas en W. Hoekstra gestelde vragen inzake weidevogels in Drenthe

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de stukken E.1. tot en met E.4. voor kennisgeving aan te nemen.

Ik weet dat de heer Engels over stuk E.1. het woord wil voeren en daartoe geef ik hem nu de gelegenheid.
Nu ik zie dat hij naar het spreekgestoelte loopt, wil ik toch even een waarschuwing laten horen. Ik ga ervan uit dat de heer Engels het Reglement van orde kent.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Misschien kunt u van tevoren even de grenzen aangeven.

De VOORZITTER: U behoort natuurlijk het Reglement van orde uit het hoofd te kennen. In artikel 18, derde lid, staat het volgende: "3. Over de zaken, die voorkomen op de lijst van ingekomen stukken en de lijst van brieven van gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten, vindt geen beraadslaging plaats. Alleen de wijze van behandeling en afdoening kan een punt van bespreking zijn."
Wij hebben hierover gisteren contact met elkaar gehad en ik heb de indruk dat de heer Engels over de inhoud van het antwoord wil spreken. Dat kan dus niet volgens artikel 18, derde lid. De heer Engels kan wel een voorstel doen over hoe hij met deze brief wenst om te gaan, maar hij kan hem nu niet inhoudelijk bespreken.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik wilde inderdaad, zij het zeer kort - wat nu allemaal is gezegd nam al meer tijd in beslag dan wat ik had willen zeggen - een inhoudelijke opmerking maken.

Maar ik onderwerp mij op voorhand geheel aan het Reglement van orde en als het niet mag, dan mag het niet. Het lijkt mij dan beter een manier te zoeken om dit punt op enig moment regulier te agenderen.

De VOORZITTER: Ik stel de heer Engels voor hiervoor een vorm te vinden. De brief kan natuurlijk altijd in de commissie aan de orde worden gesteld.

Vervolgens besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van de voorzitter om de brieven voor kennisgeving aan te nemen.

F. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat vragen zijn aangemeld door de heer Blanksma inzake de opvang van legale dakloze asielzoekers in Drenthe. Ik geef het woord aan de heer Blanksma.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Gedeputeerde staten van Groningen hebben besloten de regierol op zich te nemen bij de opvang van legale dakloze asielzoekers in de provincie Groningen. Deze opvang zal meegenomen worden in het integrale asielzoekersbeleid dat de provincie van plan is op te stellen. Andere aspecten van dat beleid zijn onderwijs, zorg, werk en veiligheid. De asielzoekers waar het bij deze opvang om gaat, verblijven rechtmatig in ons land, maar hebben te horen gekregen dat ze ons land zullen moeten gaan verlaten. Zij zitten dus in de uitzettingsprocedure, maar zijn legaal in Nederland. Hoewel zij meewerken aan hun uitzetting, kunnen zij vanwege administratieve redenen nog niet weg. Omdat deze mensen al wel uitgeprocedeerd zijn, vallen zij buiten de reguliere opvang via het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) en zijn daardoor dakloos. De opvang voor legale asielzoekers is nu vaak in handen van vrijwilligersorganisaties als INLIA en het Leger des Heils. In deze situatie staat de terugkeer voorop, maar vanuit humanitair oogpunt - dus niet vanuit beleidsmatig oogpunt - is wel hulp nodig.

Dat er extra hulp nodig is, heeft ook te maken met het feit dat de reguliere dak- en thuislozenzorg te veel onder druk staat.

Afgelopen maandag heeft in Groningen een overleg plaatsgevonden, waarvan ik de uitslag nog niet ken, maar toen heeft de provincie Groningen met de 25 Groningse gemeenten overleg gehad met als doel een gezamenlijke gedrags- en beleidslijn uit te stippelen voor de hele provincie.

De fractie van GroenLinks is van mening dat in navolging van Groningen dit ook in Drenthe zou moeten gebeuren, dat Drenthe bereid moet zijn zich in te spannen voor deze zeer kwetsbare groep mensen en het vrijwilligerswerk zou moeten willen ontzien. De provincie kan dit naar onze mening doen door, evenals in Groningen is gebeurd, alle gemeenten in de provincie uit te nodigen voor het formuleren en uitvoeren van een gezamenlijk Drents beleid op dit terrein. Wij willen op dit moment niet discussiëren over de inhoud van dat beleid, maar onze vraag is of het college in principe bereid is op dit punt een trekkersrol te vervullen.

Mevrouw DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. Namens het college - en ik zeg dit omdat ik eerst de formele kant van de zaak uiteen moet zetten voor ik op de rest kom - moet ik meedelen dat de enige rol die wij hebben en die enig raakvlak heeft met bijvoorbeeld de door de heer Blanksma aangedragen problematiek is de huisvesting van statushouders. En welke rol heeft de provincie op dat punt? Zij moet bekijken of de gemeenten inderdaad wel genoeg woningen beschikbaar stellen om statushouders te huisvesten. Wij controleren dus eigenlijk de gemeenten op de aantallen woningen die zij daarvoor beschikbaar stellen.

Daarnaast hebben wij in ons Bestuursprogramma staan dat wij in het kader van juist dat ruimtelijkeorderingsaspect bekijken of de provincie niet een regierol op zich zou kunnen nemen bij de vestiging van de permanente asielzoekerscentra, dus bij het bepalen van waar die in de provincie zouden moeten komen. Via het Interprovinciaal Overleg (IPO) en in overleg met het ministerie loopt dat op dit moment uitstekend, want wij komen op dit punt steeds een stapje verder.

Maar wat nu gevraagd wordt, is totaal iets anders, want hierbij gaat het om het welzijnsaspect.

Ik ben eens nagegaan wat er in Groningen precies is gebeurd. Ik ken de discussie en ik weet

dat in Groningen op basis van een verzoek van de Vereniging van Groninger Gemeenten op een gegeven moment dit overleg is opgestart. Een dergelijk verzoek heeft ons nog niet bereikt. Het college heeft regulier overleg met de Vereniging van Drentse gemeenten (VDG) en het lijkt ons geen probleem dit punt daar neer te leggen en daaraan de vraag te koppelen hoe dit probleem in de gemeenten speelt. Misschien leggen wij dan zelfs ook wel de in Groningen gevolgde gedragslijn voor.

Mijn indruk is dat de structuur van de VDG een andere is dan die in Groningen, omdat hier de lijnen veel korter zijn.

In dat overleg zou het voornamelijk over één ding moeten gaan, namelijk over het feit dat het probleem gecreëerd wordt door de rijksoverheid. Onze rijksoverheid voert een beleid waardoor dit soort van problemen ontstaat. En de gemeenten worden met die problemen geconfronteerd. Het is heel terecht dat de heer Blanksma dit signaleert. Ik denk dat het eerste wat moet gebeuren is dat het probleem bij de wortel wordt aangepakt, want dat is het meest effectief. Daarom moet ervoor gezorgd worden dat deze dingen met name op landelijk niveau de aandacht krijgen die zij verdienen; alleen dan kan voorkomen worden dat dergelijke problemen ontstaan. Maar dit laat onverlet dat wij als Drenthe in ieder geval samen met de VDG willen kijken hoe het probleem in onze provincie ligt.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik ben het helemaal eens met de strekking van het verhaal van het college dat de oorzaak van het probleem in de eerste plaats ligt bij het landelijke beleid. Wij zijn er dan ook helemaal voor dat in de richting van het Rijk alles wordt ondernomen om dat aan te geven. Maar wat niet zou mogen gebeuren is dat een soort van competentiestrijd ontstaat tussen de politieke lagen in de provincie over de ruggen van mensen heen. Naar mijn mening moet het zorgen dat in een dergelijke situatie iemand in ieder geval zo goed mogelijk wordt opgevangen, de eerste prioriteit hebben. Natuurlijk moet intussen wel alles worden gedaan in de richting van het Rijk om te voorkomen dat dergelijke situaties opnieuw ontstaan.

De heer PRINSEN: Mijnheer de voorzitter. Wij ondersteunen het initiatief van GroenLinks van harte. Ik denk dat het ook handig is hiervoor ingang te vinden bij onze landelijke partijen en

daar dit grijze gebied - het gaat om mensen die buiten de boot vallen - ter sprake te brengen. Ik vraag mij verder af of het ook handig is om, behalve met de gemeenten, ook nog even contact op te nemen met de vrijwilligersorganisaties die met dit onderwerp bezig zijn om ook daar te inventariseren wat het probleem precies is.

Mevrouw DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. Natuurlijk hebben wij bepaalde signalen al wel binnengekregen. Het gaat erom dat de gemeenten juist met de gevolgen van dit beleid geconfronteerd worden en dus vragen van organisaties krijgen. Ik denk daarom dat als wij al ergens willen beginnen, wij juist bij de gemeenten moeten zijn.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Het probleem is helder: het kan niet zo zijn dat mensen de straat opgestuurd worden, wie dat dan ook zijn. Als de heer Blanksma het eens is met wat de gedeputeerde net zei over het bij de wortel aanpakken van dit probleem, lijkt het mij goed dat hij een motie indient waarin de staten wordt gevraagd uit te spreken dat zij het landelijke beleid op dit punt verwerpen en waarin zij de regering vragen deze kwestie aan te pakken. Vervolgens kunnen dan andere stappen worden gezet. Maar als ik de gedeputeerde goed heb beluisterd, moet dat het begin zijn.

Mevrouw DE VRIES: Voorzitter. Ik heb al gezegd dat wij de VDG best willen vragen wat het probleem in Drenthe is en hoe daarmee wordt omgegaan, maar ik heb begrepen dat op landelijk niveau een wetswijziging in voorbereiding is waarmee de verantwoordelijkheid op rijksniveau komt te liggen. Ik meen daarom dat een beetje moet worden opgepast met het uitspreken welke partij welke rol heeft.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ook de fractie van de VVD deelt de zorg als het gaat om de positie van de mensen waar het om gaat. Ik heb er wel behoefte aan de verantwoordelijkheden daar te laten waar die liggen. Als het gaat om het beleid in zijn totaliteit, ligt de verantwoordelijkheid bij de rijksoverheid en als het gaat om de huisvesting van wie dan ook - of het nu gaat om iemand uit de categorie van legale dakloze asielzoekers of om iemand anders - dan ligt de verantwoordelijkheid in eerste instantie bij de gemeente. Ik vind het prima dat de

provincie dit punt in haar gesprekken met de Drentse gemeenten mee wil nemen, maar ik vind wel dat wij de verantwoordelijkheden overeind moeten houden. Gebeurt dat niet dan wordt de beleidssituatie nog onduidelijker.

Mevrouw DE VRIES: Ik ben het daarmee eens.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. De discussie over waar de verantwoordelijkheid ligt, is op zichzelf wel terecht, maar het probleem is dat nu al mensen de nacht buiten moeten doorbrengen, omdat zij uitgeprocedeerd zijn en nergens terecht kunnen. Dit signaal heb ik al aan mevrouw De Vries afgegeven na een gesprek met majoor Heeze van het Leger des Heils. Er is al een afspraak om met de VDG te pogen het probleem in ieder geval voorlopig op te lossen, dit los van het streven ervoor te zorgen dat de rijksoverheid haar verplichtingen nakomt.

Mevrouw SMILDE: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn tevreden met het antwoord van de gedeputeerde en ik wil mij helemaal aansluiten bij de woorden van de heer Nijenbrinks. Het is inderdaad zo dat de rijksoverheid op dit punt de eerste taak heeft.

De VOORZITTER: Ik constateer dat hiermee de discussie over een eventuele rol van de provincie in de opvang van legale dakloze asielzoekers is beëindigd.

Ik geef dan nu het woord aan de heer Faber die heeft gemeld vragen te willen stellen over de gedenktekens langs provinciale en gemeentelijke wegen.

De heer FABER: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben begrepen dat het college brieven heeft gestuurd naar Rijkswaterstaat en de Drentse gemeenten met de mededeling dat niet meer wordt toegestaan dat er zogenaamde gedenktekens worden opgericht op plekken waar een dodelijk ongeluk heeft plaatsgevonden. Het college stelt voor dit onderwerp te bespreken in een regulier overleg over de verkeersveiligheid. De fractie van het CDA heeft hierover de volgende vragen.

1. Deelt het college de mening van de CDA-fractie dat "stille getuigen", zoals deze herinneringstekens genoemd zouden kunnen worden, kunnen bijdragen aan een stukje rouwverwerking bij de nabestaanden?

2. Uit de tekst van de brief van het college maken wij op dat het college zich bezorgd maakt over de verkeersveiligheid door het oprichten van deze gedenktekens. Is het college bereid om in overleg met de andere wegbeheerders na te gaan onder welke voorwaarden het oprichten van deze gedenktekens kan worden toegestaan?

Mijnheer de voorzitter. Ik wil deze vragen graag toelichten.

De fractie van het CDA is er niet van overtuigd dat gedenktekens - mits die aan zekere eisen voldoen - de verkeersveiligheid in gevaar brengen. Immers, langs vele wegen in Drenthe, zowel provinciale als gemeentelijke, valt een veelheid aan verkeersborden, richtingwijzers en andere aanduidingen waar te nemen, waarvoor dan evenzeer zou moeten gelden dat ze de aandacht van het verkeer afleiden.

Wij vragen ons af wat meer indruk maakt als je op de N34 rijdt: een bord van 2 x 3 m met de tekst "Inhalen, levensgevaarlijk!!" of een stille getuige van een dodelijk ongeval, integer en op een sobere manier geplaatst?

Wij vragen het college dus met andere wegbeheerders in gesprek te gaan om na te gaan of er een manier denkbaar is waarop waardig en verstandig met dit soort rouwuitingen kan worden omgegaan. Wij stellen voor om hiervoor regels af te spreken om een en ander in goede banen te leiden. Wij denken daarbij aan afmetingen, vormgeving, de tijd dat een gedenkteken mag blijven staan, wie het mag plaatsen, enzovoorts, enzovoorts.

Mijnheer de voorzitter. Wij wachten de reactie van het college af.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. De eerste vraag van de fractie van het CDA is of het college de mening deelt dat "stille getuigen" kunnen bijdragen aan een stukje rouwverwerking. De mening van het CDA daarover en ook over de vraag of niet heel zorgvuldig en met veel gevoel omgegaan moet worden met een dergelijke problematiek wordt volledig door het college gedeeld. Dat is ook de achtergrond geweest van de discussie die wij daarover in de collegevergadering hebben gehad.

Wij - dat zijn onze eigen medewerkers, de kantonniers en de onderhoudsmensen - zijn wel van mening dat het aantal gedenktekentjes de laatste tijd de neiging heeft toe te nemen. Daarnaast hebben wij ook nog specifieke acties

gehad - met team alert - die grote vragen oproepen. Bij de wegwerkers heeft dit bijvoorbeeld de vraag opgeroepen wat zij daarmee moeten, en of zij die gedenktekens kunnen laten staan. Normaal is immers dat de provinciale verordening, waarin staat dat er niets zomaar in de berm van de weg mag komen te staan, gehandhaafd wordt. Alle borden die er geplaatst zijn, zijn geplaatst volgens een stringent beleid.

Moeten wij nu zomaar om dat beleid heengaan? Het plaatsen van gedenktekens is een heel duidelijk signaal van nabestaanden: het helpt bij de rouwverwerking en volgens sommigen is het ook een teken aan de wand, hebben ze dus een waarschuwendende functie. Over dat laatste lopen de mening uiteen, maar zoveel is wel duidelijk: het waarschuwendende effect van welk bord of welk teken dan ook maar - alleen al de discussie daarover zorgt ervoor dat heel ongelijksoortige dingen met elkaar vergeleken worden - neemt na verloop van tijd af. Dat geldt ook voor borden die om redenen van verkeersveiligheid, dus mottoborden en dergelijke, worden geplaatst. En degenen die al langer in deze staten zitten, weten dat destijds ook is gesproken over de vraag of langs de N34 al dan geen mottoborden zouden moeten worden geplaatst.

Maar zonder nu te veel uit te weiden over die hele problematiek, hebben wij ons geconcentreerd op de vraag of wij iets moeten doen, of dat wij het allemaal maar moeten laten gebeuren. Naast de aspecten die ik al noemde, spelen nog enkele elementen hierbij een rol. Een daarvan is de constatering dat sommige monumentjes de vorm aannemen van bouwwerkjes - ze zijn van steen, of van hout - die in bepaalde gevallen wel eens gevaar zouden kunnen opleveren en dan niet eens door het afleidende effect maar wel door het feit dat ze bijvoorbeeld te dicht langs de weg staan terwijl de berm toch ook voor andere dingen is bedoeld. Dan ontstaat al gauw een discussie over waar dan precies de grens ligt. De tweede vraag van het CDA, namelijk of hiervoor geen andere oplossing kan worden gevonden dan het stellen van regels voor wat dan wel en wat dan niet kan, is uiteraard ook in het college aan de orde geweest. Maar alleen het feit dat daardoor wordt terechtgekomen in een verdere bureaucratisering en er dus regels moeten worden gesteld die vervolgens gehandhaafd moeten worden, juist in overleg met en soms tegen de mening van nabestaanden in, is eigenlijk in strijd met de pieteit die wij bij dit soort van onderwerpen juist in acht willen nemen. Vandaar dat het college

heeft gemeend dat het wellicht verstandiger is een grens te trekken en de mogelijkheid te beperken tot het leggen van bloemen. Wij willen geen discussie over hoe lang de eerste rouwverwerking duurt en wij willen ook geen discussie over de vraag wie nu precies verantwoordelijk is voor een dergelijk monumentje en wie het mag plaatsen. Ik zou namelijk niet graag willen dat wij, laat staan onze mensen, met nabestaanden in discussie moeten gaan over de vraag of er al dan geen monumentje moet komen, waarbij het ook nog zo kan zijn dat de ene groep van nabestaanden wel en de andere geen monumentje wil.

Mijnheer de voorzitter. Dat zijn alles met elkaar de argumenten geweest waarom het college het wil beperken tot het leggen bloemen. Het wil op dit punt een heel duidelijke lijn trekken, ook ter voorkoming van discussie.

Wij zijn uiteraard niet zomaar tot dit standpunt gekomen. Wij hebben hierover direct overleg gevoerd met de gemeenten en met Rijkswaterstaat in het kader van het provinciale overleg verkeer en vervoer, bij welk overleg alle wethouders verkeer aan tafel zitten. Alle aanwezigen zeiden eigenlijk direct dat het hun goed leek het op deze manier te doen. Dat wil niet zeggen dat er niet ergens een gemeente is die op een bepaalde plaats in overleg tot een iets ander beleid komt - de gemeenten zijn wat dit betreft natuurlijk eigen baas - maar de gemeenten hebben wel laten weten in grote lijnen de suggestie van de provincie te zullen volgen om, net als op de provinciale wegen, een dergelijke gevoelvulde lijn te volgen. Het overleg heeft in die zin dus al plaatsgevonden. De heer Faber vraagt dit overleg nog eens te voeren en daarbij na te gaan of er geen andere regels kunnen worden gesteld, maar ik stel voor te blijven bij de lijn die wij na zorgvuldige afweging hebben gekozen en het nu dus te houden op wat met de gemeenten is afgesproken. Maar wanneer de gemeenten laten weten dat dit voorstel tot een heel andere discussie binnen de gemeenten leidt en dat er dus een heel ander beleid moet komen dan zien wij wel weer, maar dit leek ons een heel zorgvuldige en gevoelvulde benadering voor deze wel heel indringende problematiek.

De heer FABER: Mijnheer de voorzitter. Onze fractie is uiteraard blij met de reactie van de heer Swierstra op onze eerste vraag. Hij is het met ons eens dat een gedenkteken bij de rouwverwerking kan helpen.

Wij hebben onze vraag juist ook gesteld om

wildgroei te voorkomen. Wij zien wel in dat gedenktekens op sommige plaatsen gevaar kunnen opleveren. Vandaar dat wij heel duidelijk hebben gevraagd een beleid te ontwikkelen omdat toch veel nabestaanden de behoefte hebben een gedenkteken te plaatsen. Dat kan op een heel integere en sobere manier gebeuren. Mijn fractie dringt er bij het college op aan de mogelijkheid daarover toch nog eens te heroverwegen. Als er goede regels zijn, is discussie over plaats en vorm op voorhand niet mogelijk.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Dat ook het CDA geen wildgroei wil, daarover is natuurlijk geen enkel misverstand. Ik wijs er wel op dat, zodra er regels gesteld gaan worden, er meteen gediscussieerd zal worden over plaats, maten, materialen, kleuren, onderhoud, verantwoordelijkheid en dergelijke. Juist die discussie willen wij ook om piëteitsredenen voorkomen. Laat de rouwverwerking dan via het leggen van bloemen plaatsvinden en ga geen discussie aan over hoe het dan ook nog wel kan en waar dan de grens ligt. Ik geef de heer Faber op een briefje dat wij dan namelijk een discussie gaan krijgen over waar de grens ligt. Mogen het dan alleen de ouders zijn, of ook de broers en zusters die iets doen, mogen het de verdere verwanten zijn of ook vrienden en wie beslist dan over de vorm, de inhoud en de sfeer? Dergelijke discussies moeten wij niet willen. Ik spreek dan nog niet eens over de mogelijkheid dat dan ook nog andersoortige verzoeken worden gedaan, die wij ook nog moeten bespreken. Men moet zich voorstellen dat een beroepsprocedure gevoerd gaat worden over de kleur van een gedenkkruis in de berm van de weg! Dat wil het college niet alleen de provincie maar juist ook de nabestaanden besparen. Ik begrijp dat een dergelijke discussie niet de bedoeling van het CDA is, maar zij is wel de consequentie van het stellen van regels. Daarom heeft het college besloten deze gevoelvolle en heel integere lijn te kiezen, een lijn die voldoende ruimte laat voor een stuk rouwverwerking van nabestaanden op de plaats van het ongeval.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met te zeggen dat ik heel veel waardering heb voor de manier waarop de heer Swierstra namens het college deze materie heeft benaderd. Uit zijn antwoord blijkt ook wel dat het

allemaal bepaald niet eenvoudig is. Er is een stuk rouwverwerking en het gaat om piëteit en dan valt in dezelfde zin het woord "bureaucratie". Wij moeten inderdaad niet in de situatie verzeild raken dat over dit soort gevoelige zaken geruzied gaat worden, dat is namelijk het slechtste wat kan gebeuren.

Ik begrijp dat er met de andere wegbeheerders over deze kwestie overleg is geweest en het lijkt erop dat de andere wegbeheerders op de lijn zitten die zojuist door de heer Swierstra is verwoord. Wij moeten ook niet de kant op dat wij regels gaan stellen die wij dan weer moeten handhaven, waarbij het woord "gedogen" valt. Wij weten allemaal hoe dergelijke dingen in dit land werken en ik wil dit soort van zaken daarvan ook niet het slachtoffer laten worden. Ik pleit er daarom voor dat, binnen de afspraken die zijn gemaakt, de handhaving niet al te rigide is en dat na verloop van een jaar deze kwestie nog eens met de wegbeheerders wordt doorgenomen. Als het college dat kan toezeggen dan is de fractie van het CDA waar zij wezen wil.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik hoor links en rechts al het woord "gedogen" fluisteren. Ik wil zelf niet zover gaan om de discussie daarover al op dit moment te voeren. Het signaal is volstrekt helder en laten we, als de staten dit ook een goede manier vinden om hiermee om te gaan, hiermee eerst maar eens gaan werken. Daarbij houden wij de maatschappelijke en feitelijke ontwikkeling op dit gebied heel goed in de gaten. En als er aanleiding is hierover andermaal te spreken - ik zeg dat graag toe - dan zullen wij dat zeker doen. is het niet in verband van het overleg van de portefeuillehouders verkeer en vervoer en het Rijk dan wel in deze staten wanneer vanuit de staten een signaal komt.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik stel mij volledig achter de gedeputeerde. Hij heeft het duidelijk en helder verwoord: rouwverwerking moet je niet in regels willen vatten.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat het aspect rouwverwerking helder en voldoende behandeld is en wij kunnen ons ook scharen achter wat daarover is gezegd.

De heer Faber sprak in zijn toelichting ook over

verkeersveiligheid en ik verzoek het college ook daarop te letten. In het buitenland heeft het plaatsen van gedenktekens op plekken waar mensen verongelukt zijn wel degelijk effect. De heer Swierstra zei zelf al dat dit effect op den duur afneemt, hetgeen zoveel wil zeggen als dat het in het begin wel effect heeft. Weliswaar is dat aspect moeilijk te duiden en het is natuurlijk ook ondergeschikt aan de rouwverwerking, maar het is wel degelijk een invalshoek die goed meegenomen moet worden, omdat de verkeersveiligheid ons allen aangaat en het aantal ongelukken weer blijkt te stijgen.

De heer SWIERSTRA: Die aspecten zijn door het college heel nadrukkelijk meegewogen en die hebben geleid tot dit voorstel. De discussie over hoe verder met de verkeersveiligheid moet worden omgegaan en of er waarschuwendende en voorlichtende acties moeten worden gevoerd, zie ik graag los van deze problematiek van de nabestaanden.

De VOORZITTER: Ik constateer dat hiermee ook dit punt is afgehandeld.

G. Voorstellen gedeputeerde staten

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van 24 januari 2001, kenmerk 3/6.9/2000013130, Toeslag fpu-plusregeling provincies

(statenstuk 828)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 21 februari 2001

2. Het voorstel van gedeputeerde staten van 29 januari 2001, kenmerk 4/6.12/2001000675, Vergoeding externe provinciale adviescommissies

(statenstuk 830)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 21 februari 2001

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van 8 februari 2001, kenmerk 6/6.18/2001001074, Noodhulp Molukken via Waterleidingmaatschappij Drenthe

(statenstuk 832)

met de op dit punt betrekking hebbende verslagen van de Statencommissies Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie van 21 februari 2001

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van 24 januari 2001, kenmerk 4/6.8/2001000676, en de nadere brieven van gedeputeerde staten van 14 februari 2001, kenmerk 7/7.1/2001001347, en van 22 februari 2001, kenmerk 8/CW/A22/2001001733, Integraal advies herschikking VMBO 2001

(statenstuk 829)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 21 februari 2001

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van 31 januari 2001, kenmerk 4/6.9/2000002202, Interreg IIC-project Noord XXI: publicatie Dorpslandschappen

(statenstuk 831)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 19 februari 2001

6. Het voorstel van gedeputeerde staten van 8 januari 2001, kenmerk 51/6.14/2000012806, 1e wijziging provinciale begroting 2001

(statenstuk 827)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 21 februari 2001

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

7. Het voorstel van gedeputeerde staten van 19 februari 2001, kenmerk 7/6.17/2001001497, Emslandlinie (A31)

(statenstuk 833)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Interprovinciale Statencommissie Noord-Nederland van 20 februari 2001

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. De fractie van GroenLinks heeft in de commissievergadering aangegeven tegen dit voorstel te zijn. In de commissie en later nog in de Ipsc is er al voldoende over gediscussieerd en eigenlijk zou ik het daarom bij deze stemverklaring kunnen laten, maar wij willen bij deze gelegenheid de gedeputeerde vragen zich wat respectvoller uit te laten over andere provincies. De gedeputeerde heeft de opstelling van Overijssel en Gelderland betiteld op een manier die ons de wenkbrauwen heeft doen fronsen. Zo heeft de gedeputeerde van de argumentatie van die provincies gezegd, dat die "zielig" is. In de Ipsc werd gezegd dat de redenering van Overijssel toch wel wat simpel was en van Gelderland werd gezegd dat die provincie nog trager reageert. De gedeputeerde voegde eraan toe dat hij daar achteraan zal blijven zitten. GroenLinks zal het college dat achter andere colleges aan wil blijven zitten, niet zielig noemen, maar het lijkt ons toch beter dat het college meer respect toont voor de besluitvorming in andere provincies, waar het zelf toch niet echt bij is geweest.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Wat moet ik hier nu op zeggen? Het lijkt mij volstrekt helder. Mij is in de commissie gevraagd wat ik nu van de opstelling van Overijssel vindt en zoekend naar woorden heb ik inderdaad een kwalificatie gebruikt die niet zo vaak in een statenzaal wordt gehoord, maar die wel heel erg duidelijk is en die ook volstrekt uitlegt waarom de noordelijke provincies van mening zijn dat toch iets verder moet worden gekeken dan de eigen provinciegrens en dat ook moet worden gekeken naar wat in de eigen samenleving leeft. Want ook het Overijsselse bedrijfsleven stelt geld beschikbaar. Ik vind de argumentatie van de provincie Overijssel dan wel heel erg kort door de bocht wanneer zij zegt dat eerst de eigen wegen aan de beurt zijn voordat voor de overige wegen iets wordt gedaan. Van de door mij gegeven kwalificatie neem ik ook geen woord terug. Ik heb daarop verder ook geen enkel commentaar gekregen, zij het dat mijn collega uit Overijssel er niet zo gelukkig mee was. Maar ja, dat is nu eenmaal een onderdeel van het politieke spel. Dat Gelderland wat traag is in het beantwoorden van brieven van collega-provincies is een feit dat ik in de Ipsc nog eens gememoreerd heb. En ik moet dat feit op dit moment, helaas, nog steeds als feit vermelden.

De VOORZITTER: Ik dank de gedeputeerde voor het respect waarmee hij de vragen uit de staten heeft beantwoord.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

8. Het voorstel van gedeputeerde staten van 21 februari 2001, kenmerk 8/6.12/2001001687, Investeringspremiereregeling niet-steunkaartgemeenten 2001 (INS 2001)

(statenstuk 834)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Ipsc van 20 februari 2001

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van het college.

H. Sluiting

De VOORZITTER: Ik deel mee dat de informatiebijeenkomst ten behoeve van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit niet in de statenzaal wordt gehouden, maar in kamer 0.29.

Ik attendeer de staten verder op de inloopsessie Stateninformatiesysteem, die vanaf nu zal plaatsvinden in kamer 1.26.

Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 10.10 uur gesloten.)

GB

TOEZEGGING

gedaan in de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 14 maart 2001 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 7 De heer SWIERSTRA zegt toe dat wanneer er aanleiding is de kwestie van de gedenktekens langs de wegen nogmaals ter sprake te brengen, hij dit zeker zal doen.